

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžfk/3/2017
Identifikačné číslo spisu: 4015201027
Dátum vydania rozhodnutia: 18.12.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4015201027.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd kasačný, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Progress Trade, s.r.o., so sídlom Podzáhradná 52/1298, Hurbanovo, IČO: 35 933 038, právne zastúpeného: Advokátska kancelária Tomášek & partners, s.r.o., so sídlom Rožňavská 2, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 775477/2015 zo dňa 08. júna 2015, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/229/2015-77 z 28. septembra 2016, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .
- II. Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

1. Kasačnou sťažnosťou napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre (ďalej len „správny súd“) podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 775477/2015 zo dňa 08. júna 2015, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Nitra (ďalej aj „správny orgán prvého stupňa“ alebo „správca dane“) č. 9410402/5/5152197/14/Beď z 24. novembra 2014, ktorým tento žalobcovi vyrubil za zdaňovacie obdobie apríl 2010 rozdiel na dani z pridanej hodnoty (ďalej aj ako „DPH“) v sume 12.169,73 eur (vlastná daňová povinnosť uvedená žalobcom v daňovom priznaní v sume 254,47 eur a vlastná daňová povinnosť zistená správcom dane v sume 12.424,20 eur).

II.

2. Správca dane vykonal u žalobcu daňovú kontrolu na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január až december 2010, ktorá sa začala 18. júna 2012, a ktorej výsledkom bolo:

2.1. Rozhodnutie Daňového úradu Nitra č. 9410402/5/5152073/14/Bed z 24. novembra 2014, ktorým bol žalobcovi ako platiteľovi dane z pridanej hodnoty podľa ust. § 68 ods. 6 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 218/2014 Z. z. (ďalej len „daňový poriadok“) určený rozdiel tejto dane v sume 5.137,13 eur za zdaňovacie obdobie január 2010. Rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím žalovaného č. 736012/2015 z 05. júna 2015.

2.2. Rozhodnutie Daňového úradu Nitra č. 9410402/5/5152129/14/Bed z 24. novembra 2014, ktorým bol žalobcovi ako platiteľovi dane z pridanej hodnoty podľa ust. § 68 ods. 5, ods. 6 daňového poriadku určený rozdiel tejto dane v sume 2.582,09 eur za zdaňovacie obdobie február 2010. Rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím žalovaného č. 774256/2015 z 08. júna 2015.

2.3. Rozhodnutie Daňového úradu Nitra č. 9410402/5/5152162/14/Bed z 24. novembra 2014, ktorým bol žalobcovi ako platiteľovi dane z pridanej hodnoty podľa ust. § 68 ods. 5 daňového poriadku vyrubený rozdiel tejto dane v sume 12.758,71 eur za zdaňovacie obdobie marec 2010. Rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím žalovaného č. 774898/2015 z 08. júna 2015.

2.4. Rozhodnutie Daňového úradu Nitra č. 9410402/5/5152197/14/Bed z 24. novembra 2014, ktorým bol žalobcovi ako platiteľovi dane z pridanej hodnoty podľa ust. § 68 ods. 5 daňového poriadku vyrubený rozdiel tejto dane v sume 12.169,73 eur za zdaňovacie obdobie apríl 2010. Rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím žalovaného č. 775477/2015 z 08. júna 2015.

2.5. Rozhodnutie Daňového úradu Nitra č. 9410402/5/5152251/14/Bed z 24. novembra 2014, ktorým bol žalobcovi ako platiteľovi dane z pridanej hodnoty podľa ust. § 68 ods. 5, ods. 6 daňového poriadku určený rozdiel tejto dane v sume 13.561,35 eur za zdaňovacie obdobie máj 2010. Rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím žalovaného č. 776194/2015 z 08. júna 2015.

2.6. Rozhodnutie Daňového úradu Nitra č. 9410402/5/5152296/14/Bed z 24. novembra 2014, ktorým bol žalobcovi ako platiteľovi dane z pridanej hodnoty podľa ust. § 68 ods. 5 daňového poriadku vyrubený rozdiel tejto dane v sume 23.966,86 eur za zdaňovacie obdobie jún 2010. Rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím žalovaného č. 780479/2015 z 08. júna 2015.

2.7. Rozhodnutie Daňového úradu Nitra č. 9410402/5/5152338/14/Bed z 24. novembra 2014, ktorým bol žalobcovi ako platiteľovi dane z pridanej hodnoty podľa ust. § 68 ods. 5 daňového poriadku vyrubený rozdiel tejto dane v sume 21.748,12 eur za zdaňovacie obdobie júl 2010. Rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím žalovaného č. 780513/2015 z 08. júna 2015.

2.8. Rozhodnutie Daňového úradu Nitra č. 9410402/5/5152391/14/Bed z 24. novembra 2014, ktorým bol žalobcovi ako platiteľovi dane z pridanej hodnoty podľa ust. § 68 ods. 5, ods. 6 daňového poriadku určený rozdiel tejto dane v sume 102.649,58 eur za zdaňovacie obdobie september 2010. Rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím žalovaného č. 780573/2015 z 08. júna 2015.

2.9. Rozhodnutie Daňového úradu Nitra č. 9410402/5/5156171/14/Bed z 24. novembra 2014, ktorým bol žalobcovi ako platiteľovi dane z pridanej hodnoty podľa ust. § 68 ods. 5 daňového poriadku vyrubený rozdiel tejto dane v sume 10.891,61 eur za zdaňovacie obdobie október 2010. Rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím žalovaného č. 776648/2015 z 08. júna 2015.

2.10. Rozhodnutie Daňového úradu Nitra č. 9410402/5/5152597/14/Bed z 24. novembra 2014, ktorým bol žalobcovi ako platiteľovi dane z pridanej hodnoty podľa ust. § 68 ods. 5 daňového poriadku vyrubený rozdiel tejto dane v sume 42.188,53 eur za zdaňovacie obdobie november 2010. Rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím žalovaného č. 760564/2015 z 08. júna 2015.

2.11. Rozhodnutie Daňového úradu Nitra č. 9410402/5/5152667/14/Bed z 24. novembra 2014, ktorým bol žalobcovi ako platiteľovi dane z pridanej hodnoty podľa ust. § 68 ods. 5 daňového poriadku

vyrubený rozdiel tejto dane v sume 80.525,51 eur za zdaňovacie obdobie december 2010. Rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím žalovaného č. 754244/2015 z 05. júna 2015.

III.

3. Citované rozhodnutia hromadne napadol žalobca správnu žalobou, pričom namietal, že rozhodnutia správneho orgánu vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď žalovaný a správca dane nesprávne aplikovali ust. §§ 3 ods. 3, 25 ods. 1, ods. 2, ods. 3 a ods. 4 daňového poriadku a ust. §§ 8 ods. 1 písm. a/, 19 ods. 1 a 49 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej len „zákon o DPH“). Ďalej namietal, že zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci, keď žalovaný spolu so správcom dane nevykonali žalobcom navrhnuté dôkazy, ako aj namietal, že rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov, keďže sa žalovaný nevysporiadal s právnymi názormi žalobcu podporenými judikatúrou, že právo na odpočítanie DPH nemôže byť ovplyvnené konaním iných subjektov v obchodnom reťazci a že na preukázanie skutočností, ktoré nastali u dodávateľa a jeho subdodávateľov znáša dôkazné bremeno i dôkaznú núdzu správca dane.

4. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 11S/160/2015-347 z 30. septembra 2015 vylúčil prieskum jednotlivých rozhodnutí na samostatné konania.

4.1. Žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 736012/2015 z 08. júna 2015 bola rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/160/2015-389 z 15. júna 2016 zamietnutá. Rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/160/2015-389 z 15. júna 2016 bol následne na odvolanie žalobcu potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4Sžfk/11/2016 z 08. novembra 2017.

4.2. Žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 774256/2015 z 08. júna 2015 bola rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/227/2015-74 zo 07. septembra 2016 zamietnutá. Kasačná sťažnosť žalobcu voči rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/227/2015-74 zo 07. septembra 2016 bola následne rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4Sžfk/31/2017 z 12. júna 2018 zamietnutá.

4.3. Žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 774898/2015 z 08. júna 2015 bola rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/228/2015-75 zo 07. septembra 2016 zamietnutá. Kasačná sťažnosť žalobcu voči rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/228/2015-75 zo 07. septembra 2016 bola následne rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4Sžfk/32/2017 z 03. júla 2018 zamietnutá.

4.4. Žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 776194/2015 z 08. júna 2015 bola rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/230/2015-74 z 28. septembra 2016 zamietnutá. Kasačná sťažnosť žalobcu voči rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/230/2015-74 z 28. septembra 2016 bola následne rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Sžfk/3/2017 z 30. mája 2018 zamietnutá

4.5. Žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 780479/2015 z 08. júna 2015 bola rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/231/2015-74 z 19. októbra 2016 zamietnutá. Kasačná sťažnosť žalobcu voči rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/231/2015-74 z 19. októbra 2016 bola následne rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Sžfk/11/2017 z 30. mája 2018 zamietnutá.

4.6. Žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 780513/2015 z 08. júna 2015 bola rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/232/2015-75 z 19. októbra 2016 zamietnutá. Kasačná sťažnosť žalobcu voči rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/232/2015-75 z 19. októbra 2016 bola následne rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Sžfk/10/2017 z 21. marca

2018 zamietnutá.

4.7. Žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 780573/2015 z 08. júna 2015 bola rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/233/2015-84 z 26. októbra 2016 zamietnutá. Kasačná sťažnosť žalobcu voči rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/233/2015-84 z 26. októbra 2016 bola následne rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Sžfk/9/2017 z 30. mája 2018 zamietnutá.

4.8. Žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 776648/2015 z 08. júna 2015 bola rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/234/2015-75 z 26. októbra 2016 zamietnutá. Kasačná sťažnosť žalobcu voči rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/234/2015-75 z 26. októbra 2016 bola následne rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 8Sžfk/11/2017 z 22. novembra 2018 zamietnutá.

4.9. Žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 760564/2015 z 08. júna 2015 bola rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/235/2015-84 z 09. novembra 2016 zamietnutá. Kasačná sťažnosť žalobcu voči rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/235/2015-84 z 09. novembra 2016 bola následne rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4Sžfk/21/2017 z 10. mája 2018 zamietnutá.

4.10. Žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 754244/2015 z 05. júna 2015 bola rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/236/2015-86 z 09. novembra 2016 zamietnutá. Kasačná sťažnosť žalobcu voči rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/236/2015-86 z 09. novembra 2016 bola následne rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Sžfk/12/2017 z 21. marca 2018 zamietnutá.

4.11. Žaloba, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 775477/2015 zo dňa 08. júna 2015 bola rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/229/2015-77 z 28. septembra 2016 zamietnutá. Kasačná sťažnosť žalobcu voči rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/229/2015-77 z 28. septembra 2016 je predmetom tohto konania.

IV.

5. Krajský súd v Nitre v predmetných konaniach, skutkovo a právne zhodne vyhodnotil dôvody žaloby ako nedôvodné.

6. V odôvodnení rozsudku č. k. 11S/229/2015-77 z 28. septembra 2016 osobitne uviedol, že správca dane vykonal v potrebnom rozsahu dokazovanie, a to vyžiadaním listinných dokladov, výsluchom konateľov žalobcu, svedkov, preverovaním spoločnosti ISIAH, s.r.o., ako i ďalších spoločností, ktoré mali byť odberateľmi žalobcu. V priebehu daňovej kontroly žalobca predložil správcovi dane faktúry za dodávku tovaru vystavené dodávateľom označeným ako ISIAH, s.r.o., ktorý mu mal dodať tovar (vo faktúrach bližšie nešpecifikovaný) podľa predložených dodacích listov nachádzajúcich sa v administratívnom spise na základe objednávky (bližšie nešpecifikovanej). Taktiež žalobca predložil i dodacie listy k uvedeným faktúram vystavené deklarovaným dodávateľom v mesiaci apríl 2010, na ktorých je uvedený druh tovaru - kukurica, množstvo tovaru, jeho cena s DPH a cena bez DPH, avšak predloženie uvedených dokladov (opatrených pečiatkou a podpisom) je však len jednou z podmienok pre uznanie odpočítania dane z pridanej hodnoty, ale nie je tým ešte preukázaná realnosť a realizácia obchodnej transakcie, pretože technicky je dnes možné vyhotoviť akýkoľvek doklad a na akékoľvek plnenie bez ohľadu na to, či plnenie deklarované v dokladoch bolo i reálne uskutočnené alebo nie, teda akékoľvek doklady bez reálneho preukázania zdaniteľného plnenia nie sú dôkazom o tom, že určité plnenie bolo i reálne uskutočnené.

7. Krajský súd v súvislosti s preukázaním realizácie deklarovaného obchodu taktiež uviedol, že v priebehu daňovej kontroly ani vyrubovacieho konania sa konatelia žalobcu jednoznačne nevyjadrili k

pôvodu kupovaného tovaru, neuvádzali okolnosti jeho nakládky a vykládky, neoznačili prepravcov tovaru, neuvádzali mená osôb vykonávajúcich prepravu tovaru - vodičov motorových vozidiel, ktorí by mohli byť vypočutí ako svedkovia. Dodanie tovaru žalobcovi zo strany spoločnosti ISIAH, s.r.o. nebolo preukázané ani výsluchom T. W. (spoločník a konateľ spol. ISIAH, s.r.o. v rozhodnom období). Žalobca v podanej žalobe tvrdil, že v prípade dodávky od tejto spoločnosti sa jedná o „statickú dodávku“, čo však podľa názoru krajského súdu nezabavuje žalobcu povinnosti preukázať jej skutočnú realizáciu, najmä ak sa jedná o dodávku v reťazci (čo uviedol žalobca v podanej žalobe) kupujúcich a predávajúcich spoločností. Preverovaním žalobcom tvrdenej obchodnej transakcie v mesiaci apríl 2010 na základe ním predložených dokladov správca dane potom zistil a konštatoval, že deklarovaná obchodná transakcia sa neuskutočnila tak, ako je to uvedené na predložených faktúrach, nakoľko v priebehu daňovej kontroly a ani vyrubovacieho konania žalobca okrem vyššie uvedených dokladov žiadnym spôsobom nepreukázal uskutočnenie zdanieľného plnenia zo strany deklarovaného dodávateľa ako základnej podmienky pre uplatnenie nároku na odpočítanie dane. Obchodný prípad, ktorý žalobca považuje za uskutočnené zdanieľné plnenie nespĺňa podľa krajského súdu atribúty daňovej transakcie podľa zákona o DPH, žalobca nepreukázal kauzu právneho úkonu podľa prezentovaného zámeru.

8. Krajský súd považoval za potrebné uviesť, že je povinnosťou každej zmluvnej strany, aby sa pri úprave obchodných vzťahov odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov, pričom toto zahŕňa i povinnosť overiť si informácie a skutočnosti ohľadne obchodného partnera ako i osoby (fyzickej alebo právnickej), ktorá prepravu tovaru vykoná. Jednoznačne treba pričítať na ťarchu žalobcu tú skutočnosť, že si žiadnym spôsobom neoveroval svojho dodávateľa. Overovanie si obchodných partnerov nie je povinnosťou daňového subjektu, ale v prípade, ak si daňový subjekt uplatňuje nároky vo vzťahu k štátnemu rozpočtu, musí byť schopný preukázať realnosť deklarovaného obchodu a v prípade nepreverení si obchodného partnera sa dostáva do dôkaznej núdze, ako to bolo v tomto prípade, keď žalobca nevedel preukázať reálne naplnenie deklarovaného obchodu medzi ním a deklarovaným dodávateľom. Uskutočnenie zdanieľných plnení je ekonomickou činnosťou pod kontrolou daňového subjektu a odpočítanie dane z pridanej hodnoty nenastáva ex lege podľa § 49 ods. 1, ods. 2 zákona o DPH, ale je iba právom platiteľa tejto dane, ktoré je spojené s dôkaznou povinnosťou daňového subjektu, ktorý je platiteľom dane.

9. V súvislosti s odôvodnením rozhodnutia žalovaného krajský súd poukázal na konštantnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva a mal za to, že žalovaný svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Krajský súd konštatoval, že žalobca v priebehu daňovej kontroly ani v priebehu následného vyrubovacieho konania neunesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia o deklarovanej obchodnej transakcii s dodávateľom ISIAH, s.r.o. V predmetnej veci dôkazná povinnosť neprešla na správca dane, nakoľko táto je v daňovom konaní primárne na strane žalobcu, ktorý má povinnosť svoje tvrdenie o deklarovanej obchodnej transakcii i náležite preukázať. Daňové konanie je ovládané zásadou prejednávacou, nie vyhľadavacou, čo znamená, že bolo povinnosťou žalobcu označiť svedkov, ktorých navrhol vypočuť a v prípade, ak by si žalobca túto povinnosť splnil, nastupovala by povinnosť správca dane týchto svedkov vypočuť. Neunesenie vlastnej dôkaznej povinnosti nemôže žalobca obhajovať tým, že správca dane nekompetentne formuloval otázky a nevyužil svoje kompetencie, keď nezistil totožnosť vodičov, ktorí prepravu vykonali, v dôsledku čoho potom podľa tvrdenia žalobcu nebol dostatočne zistený skutkový stav.

10. K námietke ohľadne zisťovania pohybu 268 vozidiel, ktoré mali vykonávať prepravu tovaru u Národnej diaľničnej spoločnosti, a.s., resp. SkyToll, a.s., krajský súd uviedol, že ani pohyb vozidiel po spoplatnených úsekoch ciest nepreukazuje dodanie tovaru - kukurice žalobcom deklarovaným odberateľom. Aj v prípade, že bol pohyb vozidiel po monitorovaných úsekoch ciest zaznamenaný, nie je to dôkazom o tom, že vozidlá skutočne prepravovali deklarovaný tovar a že tento bol i dodaný deklarovaným dodávateľom. Za nedôvodnú považoval krajský súd i ďalšiu námietku žalobcu ohľadne hodnotenia svedeckej výpovede T. W. správcou dane, keď žalovaný sa s touto námietkou žalobcu v dôvodoch svojho rozhodnutia riadne vysporiadal a dostatočne ozrejnil svoje stanovisko k predmetnej výpovedi tohto svedka, pričom túto vyhodnotil osobitne i v kontexte s ďalšími vykonanými dôkazmi. Záverom krajský súd konštatoval, že skutkový stav zistený správcou dane a žalovaným je dostatočný,

vychádza nielen z daňových dokladov predložených daňovým subjektom, ale predovšetkým zo zistení, že týmto dokladom absentuje materiálny podklad. Žalobca mal možnosť vyjadriť sa ku všetkým zisteniam správcu dane a zaujať k nim stanovisko, čo i využil a na svojich procesných právach nebol žiadnym spôsobom poškodený.

V.

11. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ SSP. Žiadal, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobe vyhovie, alternatívne, aby ho zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. V dôvodoch kasačnej sťažnosti žalobca uviedol, že rozhodnutie krajského súdu je nesprávne, skutočnosť tvrdená žalovaným i správcom dane ohľadom vzniku daňovej povinnosti spoločnosti ISIAH s.r.o. je podľa žalobcu nepreukázaná a zároveň je to argument, s ktorým žalobca nemá ako bojovať a už vôbec nie v tomto štádiu. Žalobca uviedol, že krajský súd bol od žalobcu informovaný o trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I proti T. W. pod sp. zn. 5T/43/2015, ktorý bol 25. januára 2016 rozsudkom sp. zn. 5T/43/2015 právoplatne uznaný za vinného zo spáchania pokračujúceho zločinu neodvedenia dane a poistného, mimo iných aj z faktúr vystavených žalobcovi. Obvinený T. W. existenciu (aj týchto konkrétnych) dodávok potvrdil, neodvedenie dane priznal a momentálne už vykonáva trest. K dodávke tovaru žalobca uviedol, že v predmetnej veci prebehla takzvaná statická dodávka, t. j. bez prepravy, kde v jednom momente sa uskutočnil reťazec zmien vlastníkov tovaru, čiže od spoločnosti X cez ISIAH s.r.o., cez žalobcu tovar skončil u niektorého z odberateľov žalobcu alebo až ich odberateľov. Uskutočnila sa len jedna preprava zo spoločnosti X ku konečnému odberateľovi. Túto prepravu podrobne označil žalobca konkrétnym EČV vozidla aj návesu. Ak je teda preukázaná dodávka na určitej časti tohto reťazca (od žalobcu odberateľom) je nevyhnutne preukázaná celá dodávka, keďže ide o neoddeliteľnú obchodnú transakciu.

12. Nesúhlasil so spochybňovaním oprávnenia T. W. konať za spoločnosť ISIAH, s.r.o. Posúdenie dôkaznej situácie v súvislosti s výsluchom konateľov dodávateľa, je podľa žalobcu nezákonné. Krajský súd postupoval opačne ako mal, keď v dôsledku nedostatočného objasnenia skutkového stavu rozhodol v neprospech žalobcu. Výpočutie svedkov, na ktorých žalobca nemá dosah musí zabezpečiť správca dane ako orgán verejnej moci s donucovacím aparátom, o čo sa aj pokúsil, aj keď nedostatočne. Žalobca taktiež namietal, že v priebehu daňového konania neboli vypočutí prepravcovia a zastával názor, že vo vzťahu k prepravným spoločnostiam konal správca dane nekompetentne a nesprávne. Nezákonný postup správcu dane, potvrdený žalovaným, je pričítaný na neprospech žalobcu ako daňového subjektu. Uviedol, že jeho požiadavka na výsluch vodičov bola legitímna a zároveň dostatočne presne označil, koho žiada vypočuť (je názoru, že v rámci dokazovania predložil presnú evidenciu ku každej jednej dodávke tovaru, kde boli uvedené nasledovné údaje: označenie dodávateľskej faktúry, označenie odberateľských faktúr k danému tovaru, označenie evidenčných čísiel vozidiel vykonávajúcich prepravu, hmotnosť jednotlivých dodávok tovaru a dátum dodania). Keďže s prepravcami nebol v priamom zmluvnom vzťahu, nemohol disponovať ich osobnými údajmi a bolo práve úlohou správcu dane, aby zistil mená konkrétnych vodičov uskutočňujúcich prepravu.

13. V súvislosti s neunesením dôkazného bremena žalobca uviedol, že zásadným dôkazom ignorovaným správcom dane aj súdom je potvrdenie NDS o pohybe 268 konkrétnych, presne identifikovaných nákladných vozidiel prepravujúcich tovar od dodávateľa tovaru k odberateľovi v reálnom čase presne zodpovedajúcom údajom uvedeným v prílohách faktúr preverovaných dodávok tovaru. Žalobca dodanie tovaru preukázal svojim účtovníctvom, dodávateľskými faktúrami, dodacími listami, kúpnyimi zmluvami, dokladmi o úhrade dodávateľských faktúr, svedeckými výpoveďami dodávateľov, svedeckou výpoveďou konateľa žalobcu. Žalobca tiež preukázal, že dodaný tovar ďalej predal, a to odberateľskými faktúrami, dodacími listami potvrdenými odberateľmi tovaru, kúpnyimi zmluvami, dokladmi o úhrade predaného tovaru. Každú jednu dodávku tovaru žalobca spároval, každú dodávku mal správca dane a žalovaný presne stotožnenú dôkazmi o dodaní, o preprave a o následnom predaji odberateľovi. Žalobca preukázal, že všetko, čo mu bolo dodané aj ďalej predal. Žalovaný ani správca dane nepredložili jediný dôkaz opaku, nespochybnili dôkazy v prospech žalobcu inak ako iba tvrdením, že sú dôkazy žalobcu nedostatočné alebo že na ne neprihliadajú. S poukazom na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie a

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dôvodil, že vyčerpал svoje dôkazné bremeno v úplnosti. Za akékoľvek ďalšie dôkazy, či už listinné alebo svedecké výpovede na strane dodávateľov/odberateľov/prepravcov žalobca nemôže niesť zodpovednosť a ani nie sú vo sfére jeho dispozície. V tomto momente sa v zmysle judikatúry dôkazné bremeno prenáša na správcu dane. V daňovom konaní nebol dostatočne zistený skutkový stav zo zavinenia správcu dane a žalovaného a tento nezákonný postup vyústil do uloženia povinnosti žalobcovi.

VI.

14. Žalovaný v písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalobcu uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomného vyjadrenia uvedeného v stanovisku k žalobe z dôvodu, že kasačná sťažnosť podaná žalobcom neobsahuje žiadne nové skutočnosti. Z tohto dôvodu navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu ako bezdôvodne podanú zamietol.

VII.

15. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 1 SSP), je prípustná (§ 439 SSP) a bola podaná oprávneným subjektom (§ 442 ods. 1 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 139 ods. 4 k § 463 SSP) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná, a preto ju podľa § 461 SSP zamietol. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 18. decembra 2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

16. Podľa § 464 ods. 2 SSP, ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred kasačným súdom na základe skoršej kasačnej sťažnosti podanej tým istým sťažovateľom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na svoje skoršie rozhodnutia, a ak sa v celom rozsahu stotožňuje s ich odôvodnením, ďalšie dôvody už nemusí uvádzať.

17. Predmetom kasačného konania je totožný skutkový a právny stav, ktorý bol predmetom konaní a rozhodnutí kasačného súdu č. k. 3Sžfk/12/2017 z 21. marca 2018, č. k. 4Sžfk/21/2017 z 10. mája 2018, č. k. 3Sžfk/9/2017 z 30. mája 2018, č. k. 3Sžfk/10/2017 z 21. marca 2018, č. k. 3Sžfk/11/2017 z 30. mája 2018, č. k. 3Sžfk/3/2017 z 30. mája 2018, č. k. 4Sžfk/32/2017 z 03. júla 2018, č. k. 4Sžfk/31/2017 z 12. júna 2018 a č. k. 4Sžfk/11/2016 z 08. novembra 2017. Kasačný súd sa s odôvodneniami týchto rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 464 ods. 2 SSP už ďalšie dôvody neuvádza.

VIII.

18. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP a contrario k § 167 ods. 1 a § 168 SSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov kasačného konania, pretože žalobca nebol v kasačnom konaní úspešný a v prípade žalovaného nedošlo k naplneniu predpokladu obsiahnutého v ust. § 168 SSP.

19. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.